

Tronfjellposten

Mars 2000

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet

Nr. 1, Årgang 3

Med fugleperspektiv inn i det nye årtusen!

*Tronfjell sett fra sør-vest, med Alvdal sentrum, Glåma, Steibrua og Aukrustsenteret i forgrunnen, lørdag den 25.03.00.
Flyfoto av BP; pilot Svein Ellingvåg.*

I dette artusen skal det skje, og innen de neste ti år skal Fredsuniversitetet på Flat-Tron være bygget og etablert! I august i år skal Alvdal kommune ta fatt på Tron-området i sitt gjenopptatte og nå pågående arbeid med rulleringen av kommunens arealplan.

I den forestående prosessen med utarbeidelse og godkjenning av kommuneplanen, er det viktig både for politikere, kommuneanstatte og bygdefolk generelt å anta fuglens vide syn, og ha masser av luft under vingene! Det er viktig å se de store mulighetene - både lokalt, regionalt og nasjonalt - som et internasjonalt fredsuniversitet på Tron vil gi. Tronfjell Fredsuniversitet vil representere noe helt nytt og konstruktivt - en virkelig ny giv til hele fjellregionen med mange positive ringvirkninger. Det vil

være noe som alvdølene vil bli stolte av og som virkelig vil sette Alvdal på verdenskartet. En fantastisk nasjonal attraksjon som vil gi mening og nytt hup. Et vakkert og flott byggverk i storslatte og naturskjønne omgivelser på et majestetisk fjell, hvor menneskekunnskap, fred, menneskerettigheter og livskunst er satt i sentrum for aktivitet og oppmerksomhet.

Alle med vidsyn og framsyn, og med interesse for Fredsuniversitetet, oppfordres til å støtte opp om prosjektet ved å vise sin sympati og velvilje på forskjellige måter som vil bære prosjektet fram. Hjelp oss å ta i et tak sammen nå til felles nytte og glede etterpå!

Fredsuniversitetet på Tronfjell

Et brev fra fremtiden. Av Knud Larsen

Tronfjellposten har mottatt et innlegg fra Knud Larsen som er såpass langt at det blir delt over flere numre. Knud er professor ved NTNU og ansvarlig for uttegningen av de eksisterende planer for Fredsuniversitetet på Tron. Han gir her i brevets form uttrykk for sin visjon av de mer fysiske aspekter ved Fredsuniversitetets lokalisering og utforming. Innlegget

(Fortsettelse fra 3/99).

Værelsesinnredningen er hva folk flest vil kalle spartansk. To senger, bordplate, pinnestol en bokhylle og et smalt innebygget skap som ikke synes. Nar jeg beskriver det sann egentlig helt korrekt, høres det ut som et fengsel.

Men det er veldig hyggelig og praktisk, og jeg stortrives her. Det som er viktig, er at alt er så nydelig utført i fine materialer og farger. Det er riktig tregulv. Sengene er bygget på stedet av massivt tre. De er nesten i skrivebordshøyde og under er det store praktiske skuffer til klær og vesker. Bordplaten er en massiv treplanke to tommer tykk skåret av en enkelt trestamme. Hyllen er en nydelig liten kasse av polert malmfuru opphengt på den grovt pussete, hvite ytterveggen. Denne er veldig tykk og vindusnisjen derfor ekstra dyp. Det blaser ofte kaldt fra vest rett på værelsesfløyen. Det er derfor vinduene er minimale. Den lille vindusåpningen på ca 60 cm i kvadrat er plassert rett ut for ansiktet ditt nar du sitter ved skriveplaten. Og hvilken utsikt! Foran Flat-Trons store flate som faller ned mot Alvdal. Så Alvdal Vestfjell og bak dem de mektige Ronder. Rammen er liten, men du verden hvor innholdet er stort. De hvitmalte skra vindusrammene gjør at dagslyset tross alt er ganske bra og den lyse bordplaten hjelper også til med å reflektere lys inn i rommet.

Rommet mitt har skratt tak og hems med en ekstra sengeplass fordi det ligger i øverste etasje. Jeg liker luftigheten dette gir og er spesielt begeistret for den lille gluggen i taket mot øst (over hemsen) som slipper inn en stripe av herlig morgensol som faktisk lyser opp hele rommet. Til sengene, som jo er like mye til å sitte på, har det blitt lagd spesielle handknyttetepper av tibetanere i Nepal. Hvert teppe har sitt spesielle mønster i de tradisjonelle stralende fargene som brukes i Tibet. Noen har stiliserte blomstermønstre og andre symboler fra ulike verdensreligioner. Jeg foretrekker de kjente mønstrene som skal ligne tigerskinn. Om dagen har jeg altså en 4 meter lang brisk med tigerskinn til disposisjon. På den ene siden har jeg stablet de kjære bøkene som jeg ikke kan la

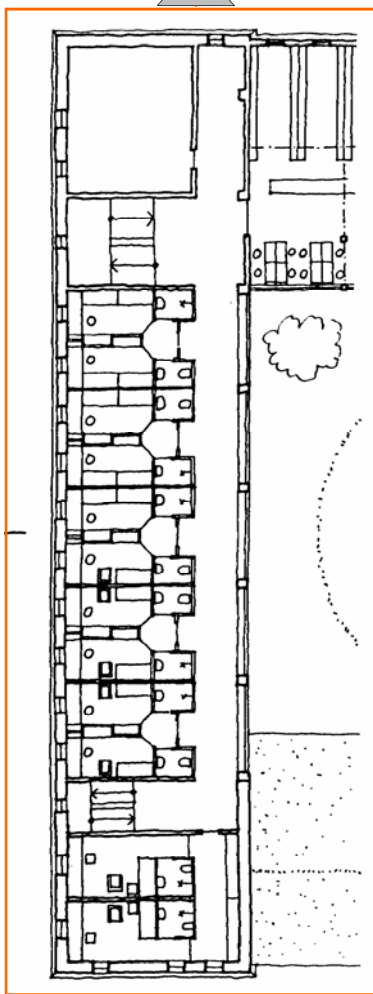
være å drasse rundt på og også lagt et lite tibetansk meditasjonstepp. Det er kvadratisk og akkurat stort nok til å sitte på med korslagte ben. Kantene på teppet er gjort tykke ved at en mengde lange ulltrader står igjen slik at det ligner en tykk pels. Nar man så sitter der under den tykke uldne tibetanske kappen som går helt opp til ørene og er stoppet godt ned rundt teppet, da kan det nesten være så kaldt det vil i rommet. Og kaldt blir det lett vinterstid, og så er det jo også gunnlig å holde hodet kaldt nar man skal holde seg vaken. På veggen rett ut for det lille teppet, henger min thinka. Det er viktig å ha noe å se på som stadig kan gi deg nye opplevelser. Jeg synes nesten min Grønne Tara er levende. Hver dag har hun et litt annet uttrykk, og hun viser meg noe jeg ikke har sett før.

Du kjenner alt dette teknologiske isenkram bedre enn jeg men jeg kan fortelle at man her prøver å få det beste ut av det man til enhver tid har råd til å anskaffe. Det er ikke så verst heller. Na kan jeg f.eks. ta fjernbetjeningen inn under min tibetanske kappe, rulle veggskjermen ned og diktere dette brev til deg mens jeg ser det foran meg. Jeg kan spørre om nesten et hvilketensomhelst litterært verk og se det på veggen. Det er stadig litt plundrete med den gamle tibetanske blokkskriften og andre små sprakområder. Den automatiske oversetterfunksjon klarer ikke alltid å lage meningsfulle setninger ut av teksten nar den ikke har vært oversatt før og som du vet, er det stadig store mengder tekster som aldri har blitt skikkelig oversatt. Men det er godt at de tross alt er bevart og tilgjengelige, og det går som regel an å få noe interessant ut av dem.

TV har jeg nesten sluttet å se på. Valgfriheten er fremdeles for darlig, og jeg føler meg nesten alltid manipulert. Jeg foretrekker å velge selv av filmer og skuespill. Særlig liker jeg å gå rundt i små kunstsamlinger som er samlet av litt eksentriske personer, som f.eks. Sir John Soanes hus i London. Det var mye om et lite rom, men som du skjønner tilbringer jeg mye tid her og det er en viktig del av livet her på TFU.

Nar jeg går ut av værelset, ser jeg ut i den brede korridoren, men først er det et lite forareal fra hvor jeg enten kan gå til et toalettrom eller til et badrom. Det deler jeg med naboen. Forarealet er en fin overgang til de private værelsene, her henger vi også våre regnfrakker og setter fra oss gummistøvler.

(Fortsettelse neste nummer).

Vestfløyen, 2. etg. med hybler/soverom. Utsnitt av skisse av Knud Larsen, april 1996.

Swami Sri Ananda Acharya

En kort biografi av Bjørn Pettersen * Del I: Fra Bengal til Alvdal

(Fortsettelse fra 3/99).

Norge

Reisen foregikk med bat fra Newcastle og ble usedvanlig lang på grunn av krigsfaren, men etter adskillige timer kunne Sri Ananda en mørk desemberkveld i 1914 for første gang sette sine ben på norsk jord.

Pa nyåret 1915 startet hans foredragsserie i universitetets gamle festsal i Kristiania. Som alle hans foredrag ble også disse holdt *ex tempore*, dvs. uten manuskript, og notater ble nedtegnet av en venn under foredragene. Disse notatene ble deretter samlet i en bok, 'Brahmadarsanam - or Intuition of the Absolute', som senere ble utgitt av Memillan i London i 1917, og distribuert, foruten i Storbritannia, også i India, USA og Canada. Dette var den første boken hans som ble utgitt og distribuert av et stort og velrenomert forlag, og boken høstet straks et vell av usedvanlig gode kritikker i alle de landene den utkom. For første gang i den vestlige verden fikk filosofiinteresserte servert en systematisk presentasjon av indisk filosofi fra en indisk filosof, som atpatil var sannyasin og saledes i et direkte andelig s l e k t s k a p m e d opphavsmennene for disse filosofiene. Her i Norge, samt i Danmark, kom boken ut høsten 1915 i norsk oversettelse med tittelen 'Indledning til Indisk filosofi'. Pa det aller første foredraget i denne foredragsserien ved universitetet, møtte Sri Ananda den engelske professor-datteren miss Amy L. Edwards sammen med den norske ingeniøren Einar Beer. Disse to ble snart hans nære venner, og skulle etterhvert bli to av hans tre aller nærmeste gjennom resten av livet.

Sommeren 1915 tilbrakte Sri Ananda pa Tuddal Høyfjellshotell i Telemark, hvor han bodde for seg selv i ei lita utleiehytte litt bortenfor hotellet. Her arbeidet han med a oversette det store indiske nasjonaleposet Bhagavadgita (i India oftest kalt bare 'Gita') fra opprinnelig sanskrit til engelsk. Dette arbeidet var allerede pabegynt i London i 1912, og her i Norge benyttet han enhver anledning med lengre, uforstyrrede perioder, til a fortsette arbeidet.

Miss Amy L. Edwards fikk han over til Stockholm i Sverige i januar 1916 for a holde en serie foredrag ved universitetet der utover varen. Hun ble selv med som hans sekretær pa denne turen, og for a arrangere selve foredragene. Etter dette var hun sa godt som alltid med Sri Ananda pa alle hans turer. Miss Edwards var tre ar eldre enn Sri Ananda, født den 2. november 1878, og kom fra Bath i England. Hun var et sprakgeni som

studerte alle de indoeuropeiske sprakene, og pa den tiden behersket hun ihvertfall fransk, tysk, russisk og gresk, sannsynligvis ogsa flere sprak. Hun nedtegnet alle foredragene i Stockolm som senere ble samlet og utgitt i 1921 under tittelen 'Tattvajnanam - The Quest of Cosmic Consciousness'. Men straks etter at foredragsserien var over, kom det spørsmål fra entusiastiske tilhørere om tillatelse til a oversette den til svensk. Denne ble gitt og oversettelsen fullført i 1917, samme ar som den utkom i Stockholm under tittelen 'Prolegomena till Arya Metafysik'.

Sommeren 1916 tilbrakte Sri Ananda pa Tullin gard i Gudbrandsdalen sammen med Miss Edwards, hvor de begge arbeidet pa oversettelsen av Gita. Mens høsten 1916 med pafølgende vinter, og varen 1917 for en stor del gikk med til a

Sri Ananda ved Tyn sommeren 1917, kort før ankomsten til Alvdal. Til høyre sees Miss Edwards. Han pleide å ro ut på Tynvannet i de lyse sommernettene for å få inspirasjon, når han sto fast i oversettelsesarbeidet med Gita.

gjennomga 'Tattvajnanam', og a etterse og kontrollere den svenske oversettelsen som ble utført av to unge svenske damer. Sommeren 1917 fortsatte Sri Ananda og Miss Edwards pa arbeidet med oversettelsen av Gita. For a fa tilstrekkelig ro og inspirasjon til dette krevende arbeidet falt stedsvalget denne gangen pa Frammoss Hotell ved Tyn i Jotunheimen.

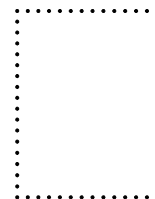
I mellomtiden hadde Sri Ananda snakket med ingeniør Beer. Einar Beer, født den 13. januar 1887, var sønn av N.S.Beer, en av de rikeste og mest fremgangsrike forretningsmenn i landet pa den tiden med store steinbrudd og eksport av brostein og kaianlegg over

store deler av verden. Einar var pa den tiden ansatt i ledelsen i farens forretning som nyutdannet ingeniør fra Dresden i Tyskland, gift med en adelig rikmannsdatter derfra, som han hadde to sma døtre sammen med, samt at han var pa toppen av sin karriere som toppidrettsmann med tre strake nordiske mesterskap i tennis. Han bodde sammen med familien i et nybygget hus pa Vettakollen. Da han hørte foredragene til Sri Ananda, ble han fullstendig grepet, begynte a treffe Sri Ananda privat for a fa veiledning for sitt andelige liv, og ble etterhvert en nær venn av ham. Etter at Sri Ananda kom tilbake til Kristiania fra Stockholm, sa han til Einar Beer at han na var lei bylivet og ønsket a sla seg ned for godt et sted i den norske fjellheimen, som han allerede var blitt veldig glad i. Han spurte da Beer om han kunne finne et slikt sted til ham. Beer svarte bekræftende, men spurte om hvor han skulle lete. Sri Ananda vendte seg mot nord-øst, rakte armen rett fram foran seg og sa bare at han skulle lete i den retningen - mot nord-øst.

(Fortsettelse neste nummer).

Tronfjellposten

A

Returadresse:

Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Shantibu
2560 ALVDAL

Til:

Tronfjellposten

Tronfjellposten - nyhetsbrevet for interesserte i etableringen av Tronfjell Fredsuniversitet

Utgiver: Stiftelsen Tronfjell Fredsuniversitet
Redaktør: Bjørn Pettersen
(Stiftelsens styreformann)
Utkommer: Kvartalvis fire ganger i året
Utgaver: Norsk og engelsk
Priser: Støtteabonnement kr. 250,-/år
Løssalg kr. 30,-/stk.

Adresse: "Shantibu", 2560 Alvdal
Telefon + Fax: 62 48 78 56
E-post: fredsuni@online.no
Internett-sider: <http://home.sol.no/~bjpetter>
Postgirokonto: 0809 2227007
Bankkonto: 1895.26.50935
Sparebanken Hedmark

Nytt fra Tron

Nye tegninger

I disse dager oppgraderes skisseprosjektet for Fredsuniversitetet, av arkitekt Knud Larsen. Hele anlegget blir noe utvidet i forhold til tidligere skisser, men det viktigste er utarbeidelse av rom-program og funksjoner.

Miljøaspekt

Det arbeides også med planleggingen av den energi- og miljømessige delen av prosjektet, som vil bli svært alternativt orientert med helt nye løsninger for anlegg av en slik størrelse i Norge. Fredsuniversitetet vil i så mate bli et miljømessig foregangsprosjekt her til lands - også med hensyn til sin beliggenhet.

Grunnundersøkelser

Stiftelsen ønsker å foreta nærmere grunnundersøkelser på Flat-Tron til sommeren, og i den forbindelse vil det bli søkt om samtykke fra Sameiet på Tron.

Flat-Tron sett fra nord-øst, med Grøtåa i forgrunnen og Rondane med Alvdals-Sølen i bakgrunnen. Flyfoto: BP. Pilot: S. Ellingvåg.

Kulturarrangement

Til sommeren planlegger arrangementskomiteen for de arlige 'Garborgdagane' å legge deler av sitt program til Flat-Tron på stedet for det planlagte Fredsuniversitetet, nærmere bestemt på fredag kveld den 4. august fra kl. 19.00. Arne Garborgs fredsengasjement og samarbeid med Baral settes i fokus. På programmet står bl.a indisk dans, og til slutt en kort orientering om Fredsuniversitetet.